

Keskisgatan 4^c

23. nov. 1920.

2940

Käre vän!

Du är dej alltid
lik - vänfäst och god,
med öga för andras
små förtjänster, väsende
med deras brister. Hur
mycket har du inte
under årens lopp bidragit
till min glädje av livet!
Tack nu särskilt denna
gång för den förtjänande
artikeln i Hbl., för ditt
brev och för födelsedagsönskan.

Nu kommer jag du
som utan olöjhet
för dig själs gäve
mig till vilja då jag
bes dig i morgon
mandag äta till
middag med mig
efter föreläsningen. Det

skulle skänka mig
stor fröjd. Det är
tröstigt att vi träffas
i Heman. fakultets hus
för föreläsningen.

Vänner
L. W. Beck

Killa Tusculus

Tanger

21. I. 1831.

2941

Käre vän,

Jag kommer mig till
ångerhöft om att jag inte
förint skrivit till Dig och
hälsat Dig välkommen tillbaka
till min koja, ännu om du
gälv vet hur välkommen du
är. Du kan säkert föra mina
kärleksbrev genom Mari och
kan varit vilken lygn och äng-
vän när jag bod. Det var
besvärligt att ni bod en
sviitan i Helsingfors några
få timmar efter min avresa,
medan man knappast märkte en

genomgånge på ångbåten. Mellan
Rotterdam och Tange var det all-
deles lugnt. Jag såg på ångbå-
ten tillsammans med holländarna,
som var mycket överdådiga, så
det blev mycket chomagnon
vid middagen och goda smulor
kavarna cigarrer. Nu lever jag inte
vackert enkla liv, med stora
nya solita från en trädgård,
slösa ät, kramskottar, popstria
och riktigt högljudda vita vin
från Spanien i ganska ymniga
kvantiteter. Glad jag varit på
båden för mig gör jag förmål:
tillsammans ingredienserna, som inbe-
gräper sådana delikatesser som
rödfisk (red mullet) och korvstuga
(sole); men nu blir dieten
ganska enformig. Jag intar

allt som oftast min lunch i det
grönvillade av spjälkade beständ
trädgårdshuset, som på alla sidor
är överdragen av clematis, men
den blommar inte ännu. Det är
skönt att vandra omkring i trädgår-
den på morgnarna då jag väntar
på posten och se hur allt
växer. Svärdshiljarna, av vilka jag
har många hundraden, bär på ett
slut ut, och tillsammans gör de en del
av minnatriden, som är överfullad
med kroppor och blommor, och man-
deltriden. Och så roser finns, men
dessa två är ännu inte blommande.

För resten förflyter min dag
vid skrivbordet, och det är en njut-
ning att få skriva på "Ethical
Relativity" efter en tvåårig paus.
Det är egentligen en fördel att

lata en bok av detta slag
ligga till sig, den får inte
skakas ur ännen. Jag ~~tror~~
kanne för manuskriptet vagra för
tryckfärdigt till London i april,
men jag är kanske som vanligt
alltför optimistisk.

Nu måste jag bedja Guds om
en god tjänst: en lita skän-
göra ett korvband av alla våra
svenska översättningar av den flinnska
festskriften (inte de finska) och
sända den hit. Jag tror att jag
känner den på det vita bordet
vid präststället i sovrummet, och i
alla händelser borde de ligga
framme (möjligen i bokskrinet i sov-
rummet). Förlåt besväret!

Jag skulle gärna vara med om
dessa filosofiska seminarier. Jag tror
gärna att de två rige av dem vore
någon och vet att dessa elever ha mycket
nyttigt av dem. Tack för ditt brev, och för

1
Vänligt
och
Förskrift
Den
Förskrift
Den
Och
nu
i
Hälsning